

Václav Jehlička
ministr kultury

V Praze dne 27. března 2007.
Č.j.: 4542/2007

R o z h o d n u t í

Podle ustanovení § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), jsem na základě rozkladu ze dne 22. 11. 2006 občanského sdružení DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentury, se sídlem Krátkého 1, 190 03 Praha 9 přezkoumal rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 380/2/2001 ze dne 6. 11. 2006 (dále též „rozhodnutí Ministerstva kultury“), kterým bylo podle § 98 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), v platném znění (dále též „autorský zákon“) rozhodnuto o žádostech DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentury o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy práv nositelů autorských práv, podaných dne 2. 4. 2002 a 2. 7. 2002. Podle ustanovení § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodl

t a k t o :

**rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 380/2/2001 ze dne 6. 11. 2006
se mění tak, že jeho výroková část zní následovně:**

- I. Ministerstvo kultury u d ě l u j e d l e § 98 odst. 6 autorského zákona žadatelé DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura oprávnění k výkonu kolektivní správy práv nositelů autorského práva k dílům majícím povahu scénické hudby zvláště vytvořené pro užití v díle dramatickém, choreografickém a pantomimickém, v tomto rozsahu:**
- 1. práva na přiměřenou odměnu za pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla zaznamenaného na zvukový nebo zvukově obrazový záznam podle § 96 odst. 1 písm. b) autorského zákona; toto oprávnění zahrnuje pouze rozdělování odměn, které na základě uděleného oprávnění vybírá OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, se sídlem Čs. armády 20, Praha 6, nositelům autorského práva uvedeným v tomto výroku.**

2. právo na odměnu za zhotovení rozmnoženiny pro osobní potřebu díla na podkladě zvukového nebo zvukově obrazového záznamu přenesením jeho obsahu pomocí přístroje na nenahraný nosič takového záznamu podle § 96 odst. 1 písm. a) bod 3 autorského zákona; toto oprávnění zahrnuje pouze rozdělování odměn, které na základě uděleného oprávnění vybírá OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, se sídlem Čs. armády 20, Praha 6, nositelům autorského práva uvedeným v tomto výroku.

II. Ministerstvo kultury u d ě l u j e podle § 98 odst. 6 a 7 autorského zákona žadateli DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura oprávnění k výkonu kolektivní správy práv nositelů autorského práva k dílům dabingových režisérů, jsou-li zároveň (spolu)autory mluvené složky audiovizuálních děl v jiném jazyce, v tomto rozsahu:

1. právo na odměnu za zhotovení rozmnoženiny pro osobní potřebu díla na podkladě zvukového nebo zvukově obrazového záznamu přenesením jeho obsahu pomocí přístroje na nenahraný nosič takového záznamu podle § 96 odst. 1 písm. a) bod 3 autorského zákona; toto oprávnění zahrnuje pouze rozdělování odměn, které na základě uděleného oprávnění vybírá OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, se sídlem Čs. armády 20, Praha 6, nositelům autorského práva uvedeným v tomto výroku;
2. právo na přiměřenou odměnu za pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla zaznamenaného na zvukový nebo zvukově obrazový záznam podle § 96 odst. 1 písm. b) autorského zákona; toto oprávnění zahrnuje pouze rozdělování odměn, které na základě uděleného oprávnění vybírá OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, se sídlem Čs. armády 20, Praha 6, nositelům autorského práva uvedeným v tomto výroku;
3. právo na užití kabelovým přenosem děl podle § 96 odst. 1 písm. c) autorského zákona;
4. právo na vysílání díla rozhlasem nebo televizí podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 2 a § 21 autorského zákona;
5. právo na provozování rozhlasového nebo televizního vysílání díla podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 4 a § 23 autorského zákona.

III. Ministerstvo kultury ž a m í t á podle § 98 odst. 1 a 6 písm. c) autorského zákona žádost DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy práv nositelů autorského práva k výtvarným dílům audiovizuálně užitým, jako jsou díla kameramanů, scénografů, architektů a ostatních autorů tohoto druhu děl, v tomto rozsahu:

1. právo na odměnu za pořízení rozmnoženiny pro osobní potřebu na podkladě zvukového nebo zvukově obrazového záznamu přenesením jeho obsahu pomocí přístroje na nenahraný nosič takového záznamu podle § 96 odst. 1 písm. a) bod 3 autorského zákona;
2. právo na přiměřenou odměnu za pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla zaznamenaného na zvukový nebo zvukově obrazový záznam podle § 96 odst. 1 písm. b) autorského zákona;
3. právo na užití kabelovým přenosem děl podle § 96 odst. 1 písm. c) autorského zákona;

4. právo na vysílání díla rozhlasem nebo televizí podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 2 a § 21 autorského zákona;
 5. právo na provozování rozhlasového či televizního vysílání díla podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 4 a § 23 autorského zákona.
- IV. Ministerstvo kultury z a m í t á dle § 98 autorského zákona žádost DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy práv nositelů autorského práva kvýtvarným dílům audiovizuálně užitým, jako jsou díla kameramanů, scénografů, architektů a ostatních autorů tohoto druhu děl, v rozsahu práva na provozování díla ze záznamu a jeho přenos podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 1 a § 20 autorského zákona.
- V. 1. Ministerstvo kultury z a s t a v u j e podle § 66 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád,
- a) řízení o žádosti DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy práv nositelů autorského práva k dílům režisérů literárního a dramatického vysílání v rozhlase, režisérů zvukových záznamů a režisérů divadelního představení, v případě porřízení záznamu divadelního představení a
 - b) řízení o žádosti DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy práva na přenos rozhlasového nebo televizního vysílání díla podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 3 a § 22 odst. 1 autorského zákona.
2. Ministerstvo kultury z a s t a v u j e podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy práva na provozování díla ze záznamu a jeho přenos podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 1 a § 20 autorského zákona, a to ve vztahu k dílům dabingových režisérů, jsou-li zároveň (spolu)autory mluvené složky audiovizuálních děl v jiném jazyce.
3. Ministerstvo kultury z a s t a v u j e podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy práv nositelů autorského práva ke scénické hudbě zvlášt' vytvořené pro užití v díle dramatickém, choreografickém a pantomimickém, v tomto rozsahu:
- a) právo na užití kabelovým přenosem děl podle § 96 odst. 1 písm. c) autorského zákona;
 - b) právo na vysílání díla rozhlasem nebo televizí podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 2 a § 21 autorského zákona;
 - c) právo na provozování rozhlasového nebo televizního vysílání díla podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 4 a § 23 autorského zákona;
 - d) právo na provozování díla ze záznamu a jeho přenos podle § 12 odst. 4 písm. f) bod 1 a § 20 autorského zákona.

O d ů v o d n ě n í :

Rozkladem podaným v zákonné lhůtě se DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura domáhá změny výrokové části rozhodnutí Ministerstva kultury ve výrocích I. a V. odst. 3 písm. a) a dále jeho zrušení a vrácení Ministerstvu kultury k novému projednání v rozsahu výroků III a IV. jeho výrokové části.

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Dne 2. 4. 2002 podala DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura (dále jen „DILIA“), tehdy ještě pod názvem DILIA, divadelní a literární agentura, žádost o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy práv nositelů práva autorského k dílům

- a) dabingových režisérů;
- b) režisérů literárního a dramatického vysílání v rozhlasu a režisérů zvukových záznamů;
- c) režisérů divadelního představení, v případě pořízení záznamu divadelního představení;
- d) kameramanů, architektů, scénografů a výtvarníků děl audiovizuálně užitých;
- e) autorů scénické hudby.

DILIA zažádala o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy těchto práv výše jmenovaných nositelů autorského práva:

1. právo na odměnu za zhotovení rozmnoženiny pro osobní potřebu díla na podkladě zvukového nebo zvukově obrazového záznamu, podle § 96 odst. 1 písm. a) bod 3 autorského zákona;
2. právo na přiměřenou odměnu za pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla zaznamenaného na zvukový nebo zvukově obrazový záznam, podle § 96 odst. 1 písm. b) autorského zákona;
3. právo na užití kabelovým přenosem podle § 96 odst. 1 písm. c) autorského zákona;
4. právo na vysílání děl rozhlasem nebo televizí podle § 101 odst. 9 písm. c) autorského zákona;
5. právo na provozování rozhlasového či televizního vysílání děl podle § 101 odst. 9 písm. d) autorského zákona;
6. právo na přenos rozhlasového nebo televizního vysílání díla podle § 22 odst. 1 autorského zákona;
7. dobrovolně kolektivně spravované právo na provozování díla ze záznamu podle § 20 odst. 1 autorského zákona (s výjimkou užití díla způsobem podle § 21 – 23 autorského zákona);
8. dobrovolně kolektivně spravované právo na přenos provozování díla ze záznamu dle § 20 odst. 2 autorského zákona.

Dále DILIA zažádala o udělení oprávnění pro výkon kolektivní správy práv uvedených výše sub 6, 7 a 8 i pro nositele práv k dílům literárním, dramatickým, hudebně dramatickým, choreografickým a pantomimickým.

Dopisem ze dne 20. 5. 2002 vzala DILIA svou žádost částečně zpět, a to v rozsahu žádosti o udělení oprávnění ke kolektivní správě práv nositelů autorského práva uvedených výše pod písmeny b), c) a d). Tímto podáním DILIA zároveň doplnila svou žádost o některé náležitosti podle § 98 odst. 3 autorského zákona.

Dne 2. 7. 2002 podala DILIA žádost o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy práv nositelů autorského práva k výtvarným dílům audiovizuálně užitým (díla scénografů, kameramanů a ostatních autorů děl audiovizuálně užitých) pro tato práva:

1. právo na odměnu za zhotovení rozmnoženiny díla pro osobní potřebu, na podkladě zvukového nebo zvukově obrazového záznamu přenesením jeho obsahu pomocí přístroje na nenahraný nosič takového záznamu podle § 96 odst. 1 písm. a) bod 3 autorského zákona;
2. právo na přiměřenou odměnu za pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla zaznamenaného na zvukový nebo zvukově obrazový záznam podle § 96 odst. 1 písm. b) autorského zákona;
3. právo na užití kabelovým přenosem děl podle § 96 odst. 1 písm. c) autorského zákona;
4. právo na přenos rozhlasového nebo televizního vysílání dle § 22 odst. 1 autorského zákona;
5. právo na vysílání děl rozhlasem či televizí podle § 21 autorského zákona;
6. právo na provozování rozhlasového či televizního vysílání dle § 23 autorského zákona;
7. právo na provozování díla ze záznamu podle § 20 odst. 1 autorského zákona;
8. právo na přenos provozování díla ze záznamu podle § 20 odst. 2 autorského zákona.

Dopisem ze dne 10. 7. 2002 DILIA jednak požádala o sloučení řízení vedeného o žádosti ze dne 2. 4. 2002 a řízení vedeného o žádosti ze dne 2. 7. 2002, jednak částečně rozšířila svou žádost o udělení oprávnění v tom smyslu, aby ji povinně kolektivně spravované právo podle § 96 odst. 1 písm. a) bod 4 autorského zákona, jehož kolektivní správu vykonávala na základě rozhodnutí č.j. 380/2001 ze dne 27. 2. 2001, bylo uděleno v rozsahu výběru i pro autory, na něž se toto oprávnění dosud nevztahovalo, tj. pro všechny autory. Zároveň vzala zpět tu část obou žádostí, ve kterých žádá o udělení oprávnění ke kolektivní správě práva dle § 22 odst. 1 autorského zákona.

Rozhodnutí ve věci bylo vydáno dne 10. 7. 2002 pod č.j. 380/2/2001. Toto rozhodnutí nabylo právní moci téhož dne, neboť DILIA se svým podáním z 10. 7. 2002 vzdala odvolání. Toto rozhodnutí bylo napadeno žalobou Nejvyššího státního zástupce ze dne 4. 7. 2005, podanou dle § 66 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. Žaloba byla vedena pod spisovou značkou 9 Ca 202/2005. Příslušný soud, Městský soud v Praze, rozhodl v řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného Ministerstva kultury dne 31. 5. 2006 tak, že napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Ministerstvu kultury k dalšímu řízení. Rozsudek nabyt právní moci dne 8. 8. 2006.

Ministerstvo kultury vzalo v úvahu, že podle § 179 odst. 1 věta druhá správního řádu je procesním předpisem, kterým se řídí řízení po rozhodnutí Městského soudu v Praze, tento tzv. nový správní řád (tj. správní řád č. 500/2004 Sb.) a nikoliv předcházející správní řád č. 71/1967 Sb. Ke stejnému závěru vede i § 179 odst. 2 správního řádu, který upravuje situaci, kdy je potřeba vydat nové rozhodnutí dle § 101 písm. d) správního řádu.

Ministerstvo kultury v novém řízení opatřilo jako doplňující podklad pro rozhodnutí od žadatele DILIA Zápis z jednání ze dne 9. 12. 2003 ohledně autorskopravní kvalifikace činnosti dabingových režisérů.

Za podklad svého rozhodnutí vzalo Ministerstvo kultury jednak obě žádosti DILIA, podání z 2. 5. 2002 (zpětvzetí části žádosti) a z 10. 7. 2002 (částečné zpětvzetí a částečné rozšíření žádosti spojené s žádostí o rozhodnutí ve společném řízení), dopis DILIA z 20. 5. 2002,

výše zmíněný rozsudek Městského soudu v Praze a Zápis z jednání na téma autorskoprávní kvalifikace činnosti dabingových režisérů ze dne 9. 12. 2003. S ohledem na výtky uvedené v předmětném rozsudku Ministerstvo kultury v zájmu ucelenosti posouzené věci a přehlednosti udělených oprávnění posuzovalo obě žádosti ve spojení s ostatními oprávněními, která byla udělena DILIA a Ochranné organizaci autorské - Sdružení autorů děl výtvarného umění, architektury a obrazové složky audiovizuálních děl (dále jen „OOA-S“).

Dopisem ze dne 18. 10. 2006 bylo DILIA oznámeno, že Ministerstvo kultury shromáždilo podklady pro rozhodnutí a bylo jí sděleno, kdy a kde je možné se s nimi seznámit. S obsahem spisu se pracovník DILIA seznámil dne 24. 10. 2006, k podkladům se nevyjádřil.

Ministerstvo kultury pak rozhodlo ve věci rozkladem napadeným rozhodnutím č.j. 380/2/2001 ze dne 6. 11. 2006, které odůvodnilo takto:

Odůvodnění výroků I a II.:

Výrokem I je DILIA udělováno oprávnění, které jí bylo uděleno již rozhodnutím č.j. 380/2/2001 z 10. 7. 2002 (zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 9 Ca 202/2005 ze dne 31. 5. 2006). Je udělováno právo, které je dle § 96 autorského zákona povinně kolektivně spravované, DILIA vykonává kolektivní správu i jiných práv autorů scénické hudby a je schopna zajistit řádný výkon kolektivní správy tohoto práva.

Výrokem II je pak udělováno oprávnění k výkonu kolektivní správy ve vztahu k dabingovým režisérům. Kolektivní výkon uvedených práv je účelný a pokud jde o samotné dabingové režiséry, je oprávnění udělováno pouze pro případy, kdy jsou tito režiséři autory tzv. režijního zpracování. Povaha činnosti dabingového režiséra z autorskoprávního hlediska byla projednávána na jednání, kterého se zúčastnili zástupci Ústavu práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního Právnické fakulty UK, DILIA a dabingových režisérů. Ze zápisu z tohoto jednání vyplývá, že režijní činnost dabingového režiséra je sice v zásadě uměleckým výkonem, nikoli autorským dílem, nicméně za předpokladu, že režisérem vytvořená režijní úprava, popř. úprava bude naplňovat znaky § 2 odst. 1 autorského zákona, pak dabingový režisér bude současně i (spolu)autorem literárního díla slovesného. Stejný názor je vyjádřen i v odborné literatuře (Kříž J., Holcová I., Kordač J., Křesťanová V., Autorský zákon a předpisy související – komentář, 2. aktualizované vydání, Linde, Praha, str. 204 a 205).

Odůvodnění výroku III.:

Udělení oprávnění ke kolektivní správě požadovaných práv brání skutečnost, že tatáž práva k těmto druhu děl vykonává již jiný kolektivní správce, kterým je na základě rozhodnutí č.j. 7751/2003 ze dne 3. 3. 2005, které nabylo právní moci dne 8. 6. 2005, OOA-S. Uvedeným rozhodnutím bylo oprávnění OOA-S k hromadné správě uvedeno dle § 106 odst. 7 autorského zákona do souladu s tímto zákonem a pokud jde o věcný obsah a rozsah oprávnění, vycházelo z rozhodnutí č.j. 5534/97 z 9. 7. 1997, kterým bylo uděleno oprávnění k těmto právům nositelů práv k výtvarným dílům audiovizuálně užitým.

Odůvodnění výroku IV.:

V případě požadovaného práva na provozování díla ze záznamu a jeho přenos nejde o jednoznačnou zákonnou překážku udělení oprávnění z důvodu udělení předmětného práva jinému kolektivnímu správci ve smyslu § 98 odst. 6 písm. c) autorského zákona. Ministerstvo kultury proto při rozhodování zvažovalo důvody pro a proti udělení a s ohledem na skutečnost, že toto právo nepatří mezi práva povinně kolektivně spravovaná a není ani zahrnuto do výčtu práv v §

101 odst. 9 autorského zákona, pro něž platí nevyvratitelná domněnka zastupování jejich nositelů ze zákona. V případě tohoto práva je teoreticky možné jeho spravování formou agenturní činnosti, nicméně objektivně účelnější ve smyslu § 98 odst. 6 písm. b) autorského zákona se jeví jeho kolektivní výkon. Se zřetelem na obecný požadavek hospodárnosti a efektivnosti kolektivní správy, který lze dovodit m.j. z § 98 odst. 5 a § 100 odst. 1 autorského zákona, a s ohledem na skutečnost, že oprávnění k výkonu kolektivní správy práv autorů obrazové složky audiovizuálních děl v plném rozsahu v úvahu připadajících povinně kolektivně spravovaných práv a řady dalších dobrovolně kolektivně spravovaných práv, je pravomocně uděleno OOA-S, došlo Ministerstvo kultury k závěru, že by nebylo účelné ani hospodárné, aby se výkon kolektivní správy, zvláště s ohledem na oprávněné zájmy uživatelů práv, tříštil a činil nepřehledným.

Odůvodnění výroku V.:

Pokud jde o výrok V.1., zastavilo Ministerstvo kultury řízení, neboť DILIA vzala v těchto částech své žádosti zpět (viz výše podání ze dne 27. 5. 2002 a 10. 7. 2002).

Pokud jde o výrok V.2., stala se žádost v této části zjevně bezpředmětnou, neboť uvedené oprávnění bylo DILIA uděleno rozhodnutím č.j. 5361/1/2005 ze dne 30. 12. 2005 (rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 1. 2006), viz výrok III. a) uvedeného rozhodnutí.

Řízení o žádosti o udělení oprávnění uvedená ve výroku V.3. musela být zastavena ze stejného důvodu jako řízení v případě výroku V.2. Uvedená oprávnění ve vztahu k autorům scénické hudby totiž DILIA již vykonává na základě rozhodnutí č.j. 7641/2005, ze dne 26. 5. 2005 (právní moci nabylo dne 27. 5. 2005), kterým bylo oprávnění DILIA k výkonu hromadné správy uvedeno podle § 106 odst. 7 autorského zákona do souladu s tímto zákonem, viz výrok I. a II. uvedeného oprávnění.

Proti uvedenému rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. 380/2/2001 ze dne 6. 11. 2006 podala DILIA včas rozklad ze dne 22. 11. 2006. V rozkladu zejména namítá, že ve výroku I. rozhodnutí je dle jejího názoru uvedena nesprávná definice děl majících povahu scénické hudby, která je odlišná od definice použité v rozhodnutí č.j. 7641/2005 ze dne 26. 5. 2006, kterým bylo oprávnění DILIA k hromadné správě uvedeno do souladu s autorským zákonem, což podle DILIA vede k právní nejistotě ohledně výkladu těchto dvou definic a nežádoucímu dopadu na nositele práv. Dále DILIA nesouhlasí s výrokem V. bod 3 písm. a) napadeného rozhodnutí, neboť dle jejího názoru není z rozhodnutí č.j. 7641/2005 ze dne 26. 5. 2005 k výkonu kolektivní správy daného práva oprávněna. DILIA namítá, že výroky III. a IV. jsou v rozporu s právními předpisy, konkrétně s § 78 odst. 5 soudního řádu správního, neboť dle názoru DILIA Ministerstvo kultury nerespektovalo závazný právní názor Městského soudu v Praze vyjádřený v jeho rozhodnutí sp. zn. 9 Ca 202/2005 ze dne 31. 5. 2006. Na základě toho se DILIA domáhá příslušné změny výrokové části rozhodnutí Ministerstva kultury ve výrocích I. a V. odst. 3 písm. a) a dále jeho zrušení a vrácení Ministerstvu kultury k novému projednání v rozsahu výroků III a IV. jeho výrokové části.

V souladu s § 152 správního řádu bylo přezkoumáno rozkladem napadené rozhodnutí Ministerstva kultury, jakož i řízení, které rozhodnutí předcházelo, a to zejména s přihlédnutím k námitkám v rozkladu uvedeným.

Shledal jsem, že lze vyhovět námitce DILIA spočívající v tom, že ve výroku I. rozhodnutí je dle názoru DILIA uvedena nesprávná definice děl majících povahu scénické hudby, která je odlišná od definice použité v rozhodnutí č.j. 7641/2005 ze dne 26. 5. 2006, kterým bylo oprávnění DILIA k hromadné správě uvedeno do souladu s autorským zákonem, což podle

DILIA vede k právní nejistotě ohledně výkladu těchto dvou definic a nežádoucímu dopadu na nositele práv. Přesto však dodávám, že napadená formulace je převzata z rozsudkem Městského soudu zrušeného rozhodnutí č.j. 380/2/2001 z 10. 7. 2002. Proti této formulaci nebyly ze strany DILIA nikdy vzneseny žádné námitky, právě naopak. Sama DILIA např. v žádosti o udělení oprávnění z r. 2005 (řízení o ní bylo vedeno pod č.j. 5361/2005), kde žádá m.j. i o udělení některých dalších práv autorů scénické hudby, sama tato díla vymezuje tak, jak to učinil prvoinstanční orgán ve svém rozhodnutí, tj. jako scénickou hudbu zvlášť vytvořenou pro užití v díle dramatickém, choreografickém a pantomimickém (s výjimkou hudby užitě ze zvukového záznamu vydaného k obchodním účelům). Stejným způsobem je pak vymezeno udělené oprávnění k výkonu kolektivní správy práv autorů scénické hudby v rozhodnutí, které bylo na základě této žádosti vydáno (č.j. 5361/1/2005 z 30. 12. 2005). V současnosti existují tedy dvě pravomocná rozhodnutí o udělení oprávnění DILIA k výkonu kolektivní správy práv ke scénické hudbě (č.j. 5361/1/2005 a 7641/2005), v každém z nich je pak scénická hudba vymezena jinak. Jde tedy pouze o to, které z obou řešení je v daném případě příhodnější, neboť z hlediska autorského zákona jsou akceptovatelné obě verze, a proto tedy nelze považovat rozhodnutí Ministerstva kultury za chybné. Neexistuje však ani žádná překážka, proč této části rozkladu nevyhovět a nezměnit příslušný výrok rozkladem napadeného rozhodnutí tak, jak se v rozkladu navrhuje. S přihlédnutím ke všem okolnostem, k účelnosti kolektivní správy a zejména po uvážení praktické stránky jejího výkonu, jsem se rozhodl této části rozkladu vyhovět.

Ohledně námitky rozkladu, kde DILIA nesouhlasí s výrokem V. bod 3 písm. a) napadeného rozhodnutí, neboť dle jejího názoru není z rozhodnutí č.j. 7641/2005 ze dne 26. 5. 2005 k výkonu kolektivní správy daného práva oprávněna, jsem dospěl k závěru, že této námitce je nutno vyhovět a změnit příslušnou část výroku tak, jak se navrhuje v rozkladu. Lze jen usoudit, že vzhledem ke komplikovanému vývoji oprávnění DILIA, byla Ministerstvem kultury přehlédnuta skutečnost, že DILIA není z dosud vydaných rozhodnutí oprávněna k výkonu kolektivní správy tohoto práva pro autory scénické hudby. Tato námitka DILIA je tedy oprávněná a proto je nutno výrok napadeného rozhodnutí změnit, protože DILIA skutečně není na základě rozhodnutí č.j. 7641/2005 oprávněna k výkonu kolektivní správy daného práva. Uvedené oprávnění ji proto nemůže být uděleno, neboť žádané právo je právem povinně kolektivně spravovaným podle § 98 autorského zákona a DILIA zastupuje autory scénické hudby při výkonu jejich jiných kolektivně spravovaných práv a splňuje tak zákonné předpoklady pro udělení požadovaného oprávnění.

Nelze však vyhovět námitce DILIA, kterou se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Ministerstvu kultury k novému projednání v rozsahu bodů III a IV. jeho výroku s tím, že namítá, že výroky III. a IV. jsou v rozporu s právními předpisy, konkrétně s § 78 odst. 5 soudního řádu správního, neboť dle názoru DILIA Ministerstvo kultury nerespektovalo závazný právní názor Městského soudu v Praze vyjádřený v jeho rozhodnutí sp. zn. 9 Ca 202/2005 ze dne 31. 5. 2006 tím, že zejména na základě podnětu DILIA nezažádalo řízení o odnětí oprávnění k výkonu kolektivní správy práv autorů výtvarné složky audiovizuálních děl OOA-S a toto řízení nezkoordinovalo s řízením vedeným pod č.j. 380/2/2001. K závěru, že tato námitka není důvodná, jsem dospěl s ohledem na to, že premisy této námitky neodpovídají skutečnému stavu věci (tj. právnímu názoru vyjádřenému v rozhodnutí správního soudu v uváděné věci). Tato námitka se zakládá toliko na velmi volném výkladu odůvodnění příslušného rozsudku. Je prokazatelnou skutečností, že Městský soud v Praze nepochybil v psaní, jak se mylně domnívá DILIA, když uvedl, že „v dalším řízení na žalovaném správním orgánu bude, aby znovu rozhodl

o žádosti DILIA o udělení oprávnění v souvislosti s řízeními týkajícími se OOA-S a vypořádá se i s ostatními podáními DILIA, kterým je žádost ze dne 21. 12. 2000, k níž se vztahuje argumentace žaloby o přerušení řízení a znovu v zájmu ucelenosti posouzené věci rozhodne i o zpětvzetí části návrhu, jehož se týká část výroku o zastavení řízení“. DILIA totiž skutečně podala žádost ze dne 21. 12. 2000 o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy (Ministerstvu kultury byla doručena dne 9. 1. 2001), o níž bylo vedeno řízení č.j. 380/2001. O části této žádosti Ministerstvo kultury rozhodlo dne 27. 2. 2001 (rozhodnutí č.j. 380/2001 a výrok I. rozhodnutí č.j. 380/1/2001 ze dne 5. 11. 2001) a v části přerušilo řízení (výrok II. rozhodnutí č.j. 380/1/2001). Rozhodnutí č.j. 380/2001 ze dne 27. 2. 2001 pak bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 9 Ca 51/2004 ze dne 31. 3. 2005. Nové rozhodnutí č.j. 380/2001 bylo vydáno 3. 6. 2005 (právní moci nabylo 6. 6. 2005). V rámci tohoto nového rozhodnutí bylo rozhodnuto o celém rozsahu žádosti ze dne 21. 12. 2000, tj. bylo rozhodnuto i o té části, ve které bylo rozhodnutím č.j. 380/1/2001 ze dne 5. 11. 2001 přerušeno řízení. Nelze sice vyloučit, že Městský soud v Praze byl v době rozhodování obeznámen s tím, že DILIA podala dne 27. 1. 2006 Ministerstvu kultury podnět k zahájení řízení o odnětí oprávnění OOA-S, nicméně z ničeho v odůvodnění rozsudku soudu nelze dovodit, že by se tam s tímto faktem jakýmkoli způsobem vypořádával, natož aby Ministerstvu kultury ukládal povinnost zahájit řízení o odnětí oprávnění OOA-S. S ohledem na výše uvedené nelze tedy tuto námitku rozkladu DILIA považovat za opodstatněnou.

Ostatní skutečnosti, které vyplývají z rozkladem napadeného rozhodnutí Ministerstva kultury a z řízení jež mu předcházelo, jakož i z rozkladu, byly přezkoumány a bylo shledáno, že pro výrokovou část tohoto rozhodnutí o rozkladu nejsou podstatné a nemají na něj vliv.

K projednání podaného rozkladu byla svolána ustavená rozkladová komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výrokové části.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je podle § 91 odst. 1 a § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, konečné a n e l z e se proti němu dále odvolat.

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek

Mgr. Václav Jehlička, v. r.
ministr kultury

DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura
Krátkého 1, 190 03 Praha 9

Na vědomí: Ministerstvo kultury, OAP, zde